

זָכָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
מִדְּבִי לֹזֶן בְּמִיּוֹן דְּכִיּוֹן עֲלָאִין דְּכְתִיב (יחזקאל)
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם. מִיּוֹם
טְהוּרִים הָא אֲמָרֶן, בֵּין מִיּוֹם רֵאשׁוֹנִים לְמִיּוֹם
אַחֲרוֹנִים. וְאָף עַל גַּב דְּהָא אוֹקִימְנָא, מִיּוֹם
רֵאשׁוֹנִים מְצוּהָ, הָכִי אֲתִקְרוּן. וּמִיּוֹם אַחֲרוֹנִים חוֹבָה
הָכִי נְמִי אֲתִקְרוּן, וְהָא אוֹקִימְנָא עַל תְּרִין סְטָרִין
אַלִּין, דָּא סְטָרָא דְקוּדְשָׁא אֲתִקְרִי מְצוּהָ. וְדָא
סְטָרָא אַחֲרָא, אֲתִקְרִי חוֹבָה. וּבְגִין כִּדְ חוֹלְקֵיהָ נְטִיל
בְּהוּא מִיָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם
טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם.

הַיִּכְלָא שְׁתִּיתָאָה. הַיִּכְלָא דָּא, קִיּוּמָא עֲלָאָה, עַל
כָּל אֵינוֹן שְׂאָר הַיִּכְלִין תַּתְּאִין. אַרְבַּע
פְּתַחִין, אֵית לְהַיִּכְלָא דָּא. חַד, אֲקִרִי מְוֹת. וְחַד,

לשון הקודש

ראשונים מצוה - כִּדְ נִקְרְאוּ, וּמִיּוֹם
 אַחֲרוֹנִים חוֹבָה - גַּם כִּדְ נִקְרְאוּ. וְהִרִי
 בְּאַרְנוּ עַל שְׁנֵי הַצְּדָדִים הַלְלוּ, הַצַּד הַזֶּה
 שֶׁל קִדְשָׁה נִקְרָא מְצוּהָ, וְהַצַּד הָאַחֵר
 הַזֶּה נִקְרָא חוֹבָה. וּמִשׁוּם כִּדְ נְטִיל חֲלָקוֹן
 בְּאוֹתָם הַמִּיּוֹם, וְעַל זֶה כְּתוּב, וְזָרַקְתִּי
 עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם.

חֵיכְלָא הַשְּׂשִׁי. הַיִּכְלָא הַזֶּה עוֹמֵד
 לְמַעַלָּה עַל כָּל אוֹתָם שְׂאָר הַיִּכְלָלוֹת

וּמִשׁוּם כִּדְ צְרִידָּהּ הִכְתִּין לְהַשְׁקוֹת אֶת
 הָאִשָּׁה הַזֹּאת כְּמוֹ בֵן. וְהַכֵּל הוּא בְּרַמְזוֹ
 עֲלִיּוֹן.

אֲשֵׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אוֹתָם בְּמִיּוֹם טְהוּרִים
 עֲלִיּוֹנִים, שְׁכַתּוּב (יחזקאל לו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
 מִיּוֹם טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם. מִיּוֹם טְהוּרִים הִרִי
 אֲמָרֶנּוּ, בֵּין מִיּוֹם רֵאשׁוֹנִים לְמִיּוֹם
 אַחֲרוֹנִים. וְאָף עַל גַּב שְׁתֵּרֵי בְּאַרְנוּ, מִיּוֹם

אֶקְרִי רָע. וְחַד, אֶקְרִי צִלְמוֹ"ת. וְחַד, אֶקְרִי אִפְ"ל.
אֵלַיִן אַרְבַּע פְּתָחִין, קַיִמִין תְּדִיר לְאַבְאָשָׁא. אֵלַיִן
אֵינוֹן כִּלְלָא דְכִלְלָא.

כְּמָה דְאִית בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, בְּרוּזָא דְמְהִימְנוּתָא,
אַרְבַּע פְּתָחִין לְאַרְבַּע סְטְרִין, דְּמִתְקַשְׁרֵן דָּא
בְּדָא, וּבְלָהוּ קְדִישִׁין. הָכִי נָמִי לְתַתָּא, הָכָא. וְכַד
אֵלַיִן מִתְקַשְׁרֵן וּמִתְחַבְּרֵן דָּא עִם דָּא בְּחֻדָּא,
בְּהִיכְלָא דָּא, בְּדִין אֶקְרִי בֵּית חֶבְר. כְּמָה דְאֵת
אָמַר, (משלי כא) מֵאֲשֶׁת מְדִינִים וּבֵית חֶבְר. וְהֵאִי
הִיכְלָא, קַיִמָּא לְאַבְאָשָׁא תְּדִיר.

עַל הָאִי הִיכְלָא כְּתִיב, (משלי כז) וְנִעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת
שׁוֹנָא, בְּגִין דְּהָכָא קַיִמִין, כֹּל אֵינוֹן נְשִׁיקִין
בִּישׁוּן, וְתִיאוּבְתִין בִּישׁוּן, וְכֹל עֵדוּנִין דְּגוּפָא דְהֵאִי
עֲלֵמָא, דִּי בְּאֵינוֹן עֵדוּנִין אֶתְתַּרְךָ בַּר נֶשׁ מֵהֵאִי

לשון הקודש

ומתחברים זה עם זה כְּאֶחָד בְּהִיכְל הַזֶּה,
אֵזִי נִקְרָא בֵּית חֶבְר, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר, (משלי
כא) מֵאֲשֶׁת מְדִינִים וּבֵית חֶבְר. וְהִיכְל
הַזֶּה עוֹמֵד תָּמִיד לְהִרְעֵ.

עַל הִיכְל הַזֶּה כְּתוּב, (שם כז) וְנִעְתָּרוֹת
נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא, מִשׁוּם שְׂכָאֵן עוֹמְדִים כֹּל
אוֹתָן נְשִׁיקוֹת רְעוֹת וְתַאֲוֹת רְעוֹת, וְכֹל
עֵדוּנֵי הַגּוּפָא שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׂכָאוֹתָם
הָעֵדוּנִים מִתְנַרְשׁ אֲדָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה

הַתְּחַתָּנִים. אַרְבַּעָה פְּתָחִים יֵשׁ לְהִיכְל
הַזֶּה. הָאֶחָד נִקְרָא מוֹת, וְהָאֶחָד נִקְרָא רָע,
וְהָאֶחָד נִקְרָא צִלְמוֹ"ת, וְהָאֶחָד נִקְרָא אִפְ"ל.
אֵלוֹ אַרְבַּעַת הַפְּתָחִים עוֹמְדִים תָּמִיד
לְהִרְעֵ, וְאֵלוֹ הֵם הַכִּלְלֵי שֶׁל הַכֹּל.

כְּמֹו שְׁיֵשׁ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה בְּסוּד הָאֲמוּנָה
אַרְבַּעָה פְּתָחִים לְאַרְבַּעָה אֶדְדִים
שְׂמִתְקַשְׁרִים זֶה בְּזֶה, וְכֹלָם קְדוּשִׁים, כִּף
גַּם לְמִשְׁהָ כָּאֵן. וְכִשְׂאֵלָה נִקְשְׁרִים

עֲלֵמָא, וּמְעַלְמָא דְאַתִּי. וְעַל הָאֵי הֵיכְלָא כְּתִיב, (משלי)
 (ה) כִּי נָפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפֹתַי זָרָה וְגו'.

בְּהֵאֵי הֵיכְלָא, קִימָא חַד רוּחָא, דְּאִיהוּ מְמַנָּא
 עַל כָּל אֲלִין דְּלִתְתָּא, וְאִיהוּ כְּלָלָא עַל
 כָּל שְׂאָר רוּחִין. הָאֵי הֵיכְלָא, מְתַקְשָׁטָא בְּקִשּׁוּמֵי
 דְּשְׁפִירו, עַל כָּל אֵינּוּן הֵיכְלִין. בְּהֵיכְלָא דָּא,
 מְתַלְכְּדֵי רַגְלֵיהוּ דְּטַפְשָׁאֵי. עַל הָאֵי הֵיכְלָא
 כְּתִיב, (משלי ו) אַל תַּחְמוּד יִפְיָה בְּלִבְכֶךָ וְאֵל
 תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפִיָּה.

בְּהֵאֵי הֵיכְלָא, תְּלִיין כָּל תִּיאוּבְתִין דְּעֲלֵמָא. וְכָל
 אֵינּוּן עֲנוּגִין דְּטַפְשָׁאֵי, חֲסְרֵי לְבָא, חֲסְרֵי
 דְּעֵתָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (משלי ז) וְאַרְא בַּפִּתָּאִים
 אֲבִינָה בְּכַנִּים נֶעַר. חֲסַר לֵב. עוֹבֵר בַּשּׁוּק אֲצֵל
 פְּנֵה וְגו'. בְּנִשְׁף בְּעֶרֶב יוֹם וְגו'. וְכִדִּין אֶתְקַרְיָבו
 רַגְלֵי לְהָאֵי הֵיכְלָא, דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְּכְלָהוּ תַתְּאִין.

לשון הקודש

ומהעולם הבא. ועל ההיכל הזה כתוב,
 (שם ה) כִּי נָפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפֹתַי זָרָה וְגו'.
 בְּהֵיכְל הַזֶּה עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת שְׁמֻמָּנָה
 עַל כָּל אֵלוֹ שְׁלֻמְטָה, וְהִיא כְּלָל עַל כָּל
 שְׂאָר הַרוּחֹת. הֵיכְל הַזֶּה מְתַקְשָׁט
 בְּקִשּׁוּמֵי יָפִי עַל כָּל אֹתָם הֵיכְלֹת.
 בְּהֵיכְל הַזֶּה נִלְכְּדִים רַגְלֵי הַטַּפְשִׁים. עַל
 הֵיכְל הַזֶּה כְּתוּב, (משלי ו) אַל תַּחְמוּד

יִפְיָה בְּלִבְכֶךָ וְאֵל תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפִיָּה.
 בְּהֵיכְל הַזֶּה תְּלוּיִים כָּל תַּאֲוֹת הָעוֹלָם
 וְכָל אֹתָם עֲנוּגִים שֶׁל הַטַּפְשִׁים חֲסְרֵי
 הַלֵּב, חֲסְרֵי הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, (שם ז)
 וְאַרְא בַּפִּתָּאִים אֲבִינָה בְּכַנִּים נֶעַר חֲסַר
 לֵב עוֹבֵר בַּשּׁוּק אֲצֵל פְּנֵה וְגו'. בְּנִשְׁף
 בְּעֶרֶב יוֹם וְגו'. וְאִזּוֹ קִרְבוֹת רַגְלֵי לְהֵיכְל
 הַזֶּה, שֶׁהוּא כְּלָל שֶׁל כָּל הַתַּחְתּוּנִים. וְאִזּוֹ,

בְּדִין, (משלי ז) וְהִנֵּה אִשָּׁה לְקָרְאָתוֹ שִׁית זוֹנָה
וְנִצְוֶרֶת לֵב. שִׁית, דָּא אִיהוּ הָאִי הֵיכְלָא, דְּאִיהוּ
שְׁתִּיתָאֵי לְכָל שְׂאָר הֵיכְלִין. וְהָכָא קִיָּמָא זוֹנָה,
לְאַפְתָּא לְטַפְשָׁאִין.

בְּהָאֵי הֵיכְלָא קִיָּמָא וְלֹא קִיָּמָא. נַחְתָּא וּמַפְתָּא,
סְלִקָא וְאַסְטִיאת. בְּמָה דְאֵת אָמַר (משלי ז)
בְּבִיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ. פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם
בְּרַחוּבוֹת, כַּד סְלִקָא לְעִילָא. (משלי ז) וְאַצֵּל כָּל פְּנֵה
תְּאָרוֹב. כַּד נָטִיל נִשְׁמָתָא.

מַה כְּתִיב, (משלי ז) וְהִחְזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ. אֵלִין
אֵינּוֹן נְשִׁיקִין, לְסַאָבָא, וְלְאַטְעָא בְּנֵי נְשָׂא
אַבְתָּרָה. בְּגִין דְּהָכָא, אִיהוּ אֲתָר דְּכָל אֵינּוֹן נְשִׁיקִין
בִּישׁוֹן, וּמְכָל זְנוּנִים נוֹכְרֵאִין, דְּאֵינּוֹן מְתִיקִין לְפּוּם
שְׁעָתָא. וְוִי לְסוֹפֵייהוּ, בְּמָה דְכְּתִיב (משלי ה) וְחָלַק

מִשְׁמֵן חֶפֶה.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

(ס) וְהִנֵּה אִשָּׁה לְקָרְאָתוֹ שִׁית זוֹנָה
וְנִצְוֶרֶת לֵב. שִׁית - זְהוּ הֵיכְל הַזֶּה
שְׁהוּא שְׁשֵׁי לְכָל שְׂאָר הֵיכְלוֹת, וְכֹאן
עוֹמְדֵת זוֹנָה לְפִתּוֹת אֵת הַטַּפְּשִׁים.
בְּהֵיכַל הַזֶּה עוֹמְדֵת וְאֵינָה עוֹמְדֵת.
יורֶדֶת וּמַפְתָּה, עוֹלָה וּמִשְׁטִינָה, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (ס) בְּבִיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ.
פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בְּרַחוּבוֹת - כְּשִׁעוֹלָה

לְמַעְלָה. וְאַצֵּל כָּל פְּנֵה תְּאָרֵב -
כְּשִׁנּוּטְלַת אֵת הַנְּשָׁמָה.
מַה כְּתוּב? וְהִחְזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ. אֵלוֹ
אוֹתָן נְשִׁיקוֹת לְטַמָּא וְלְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם
אַחֲרֶיהָ, מִשּׁוּם שְׂכָאן הוּא מְקוּמָם שֶׁל
כָּל אוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת הַרְעוֹת, וּמְכָל
הַזְנוּנִים הַזֵּרִים שֶׁהֵם מְתוֹקִים לְפִי שְׁעָה,
אִי לְסוֹפֵם! כְּמוֹ שְׁכְּתוּב (ס) וְחָלַק

וּבְתוֹב וְאַחֲרֵיתָהּ מָרָה כַּלְעֵנָה. מָאִי מָרָה כַּלְעֵנָה.
 אֵלֶּה, כִּד בַּר נִשְׁ אֶתְפֹּתָא אֲבִתְרָה בְּהֵאִי
 עֲלֵמָא, וּמָטָא זְמַנִּיה לְאַסְתִּלְקָא מֵהֵאִי עֲלֵמָא,
 אִיהִי קִימָא עָלֶיהָ דְּבַר נִשְׁ, וְאַתְנַלִּימַת קַמִּיהָ
 בְּגַלְיָמָא דְּנוּפָא דְּאַשָּׁא וְחֶרְבָא שִׁנְנָא בִּידָהּ, וְתַלַּת
 טִיפִין בָּהּ.

וְאוֹקְמוּתָהּ, וּבָהּ טַפְּהָ תְּדָא, מֵאֵינֹן טִיפִין דְּאִיהִי
 מְרִירָא, וּבְשַׁעְתָּא דְּאַטִּיל לָהּ לְפִנוּמִיהָ
 דְּבַר נִשְׁ, עָאֵל בְּמַעֲוִי. וּכְדִין נִשְׁמֵתָא אֶתְבַּלְפָּלָא,
 וְהָיָא טִיפְּהָ שְׁטִיָּא וְאַזְלַת בְּגוּ גוּפָא, וְאַעֲקַרַת לָהּ
 לְנִשְׁמֵתָא מֵאַתְרָהּ, וְלֹא שָׁבִיק לָהּ לְנִשְׁמֵתָא אֶתְרָהּ
 לְמִיתָב, וְאִיהִי מָרָה כַּלְעֵנָה, וְאַטְעִים לָהּ בַּר נִשְׁ
 בְּמִרְרוּ, חֶלְףָּ הָהוּא מְתִיקָא, דְּטַעְמוֹ בָּהּ בְּהֵאִי
 עֲלֵמָא, כִּד אֶתְמַשְׁכוּ בְּתָרָהּ, לְבָתָר אֲשֶׁדִי טַפְּהָ

לשון הקודש

משמון חכה.

שהיא מרה, ובשעה שמפילה אותה
 לפיו של אדם, היא נכנסת למעיו, ואז
 הנשמה מתבלבלת, ואותה טפה
 משוטטת והולכת בתוך הגוף ועוקרת
 את הנשמה ממקומה, ולא משאירה
 לנשמה מקום לשבת, והיא מרה
 כלענה, וטועם אותה האדם במרירות
 תמורת אותה מתיקות שטעמו בה
 בעולם הזה כשנמשכו אחריה. אחר כך

ובתוב, ואחרייתה מרה כלענה. מה זה
 מרה כלענה? אלא כשאדם מתפתה
 אחריה בעולם הזה ומגיע זמנו להסתלק
 מהעולם הזה, היא עומדת על האדם
 ומתלבשת לפניו בגלימה של גוף של
 אש וחרב שנוגה בידה, ושלה טפות
 בה.

ופרשונה, ובה טפה אחת מאותן טפות

אֶחָרָא, וְנִשְׁמְתָא נְפֻקָּאת, וּמִית בַּר נָשׁ. וּלְבַתֵּר
 אֲשֵׁדִי טִיפָּה אֶחָרָא, וִירוֹקִין אֲנִפּוּי, וְאַבְאִישׁ. בְּגִין
 דְּנִשְׁמְתָא הִיא קְדִישָׁא, וְכַד שְׁלֵטָא עָלֶיהָ דָּא
 סְטָרָא אֶחָרָא מְסַאבָּא, עֵקֶרֶת מְקַמִּיחַ, וְלֹא
 אֶתִּישְׁבָּא בְּחָדָא.

בְּגִין כֵּן, כְּמָה דְּאֶתְדַבֵּק בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקוֹן בִּישִׁין
 בְּהַאי עֲלֵמָא, אוֹף הָכִי נָמִי בְּהַאי שְׁעֵתָא.
 דְּאִי בַר נָשׁ אֶתְמַשְׁדָּ אֲבַתְרָה בְּהַאי עֲלֵמָא,
 וְשָׁבַק סְטָרָא קְדִישָׁא, כִּדִּין נִשְׁמְתָא לָא אֶהְדְּרַת
 לְתַהוּא אֶתֵר קְדִישָׁא. וּכְמָה דְּאֶתְמַשְׁדָּ אֲבַתְרָה
 בְּהַאי עֲלֵמָא, הָכִי נָמִי שְׁלֵטָא עַל נִשְׁמְתִיחַ,
 וּכְדִין נִשְׁמְתִיחַ נְפֻקַת בְּפִטוּרֵי, וְאוֹקְמוּחַ. וְכֹל
 דְּאִי בְּגִין אֵינּוֹן נְשִׁיקוֹן דְּנִשְׁקָא לִיחַ בְּהַאי עֲלֵמָא,
 דְּאֵינּוֹן מְתִיקוֹן. וּלְבַתֵּר, מְרִירָן לִיחַ בְּהַאי שְׁעֵתָא.
 וְעַל דָּא, וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ, בְּהַאי עֲלֵמָא,
 כְּמָה דְּאוֹקְמוּנָא.

לשון הקודש

רעות בעולם הזה, אף כף גם בפשעה הזו.
 שאם אדם נמשך אחריה בעולם הזה
 ועוזב את הצד הקדוש, אז הנשמה אינה
 חוזרת לאותו מקום קדוש. וכמו שנמשך
 אחריה בעולם הזה, כף גם שולטת על
 נשמתו, ואז הנשמה יוצאת כמו
 בחבלים, ופרשוה. וכל זה משום שאותן

זורקת טפה אחרת, והנשמה יוצאת ומת
 האדם. ואחר כף זורקת טפה אחרת,
 ופניו מוריקות, ומסריח. משום
 שהנשמה קדושה, וכששולט עליה הצד
 האחר הזה, עוקרת מלפניו, ולא
 מתישבים ביחד.
 משום כף, כמו שנדבק באותן נשיקות

הַעֲזָה פָּנֶיהָ וַתֹּאמֶר לוֹ, (משלי ז) בְּגִין דְּבַחַי הַיִּכְלָא
 קַיְמִין כָּל קַטִּיגוּרִין, וְכָל שְׁלִיחָאן בִּישׁוּן
 דְּמִשְׁתַּכְּחֵי לְגַבֵּי דְּבַר נָשׁ, וְעַבְדֵי לִיהּ דִּיתְקֹן
 בְּתַקוּנָיו, וַיִּסְלַס בְּשַׁעְרֵיהּ, וַיִּתְסַחֵי, וַיִּתְתַּקֵּן בְּגִין
 דִּיבְתַכְּלוֹן בֵּיהּ. הָכָא קַיְימָא רוּחָא חָדָא, דְּאֶקְרִי
 סְקַטוּפָּ"ה. וְדָא הוּא מְמַנָּא עַל כָּל תַּקוּנָא וְסִלְסוּלָא
 דְּבַנֵּי נְשָׂא.

לְגוּ דְּהֵאֵי הַיִּכְלָא, קַיְימָא חַד מְמַנָּא אַחְרָא, דְּהֵאֵי
 מְמַנָּא אַחְרָא, אִיהוּ אַתְעַר לִיהּ לְבַר נְשָׁא
 לְבַתָּר, לְאַתְעַרָא לֹון, דְּהֵא אִיהוּ מְתַקֵּן גְּרַמִּיָּה,
 וּמְסִלְס בְּשַׁעְרֵיהּ, דִּיטוּל בִּידֵיהּ חַד מְרָאָה
 לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, וְשִׁי לִיהּ בִּידֵיהּ, וְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ,
 וְחַמֵּי דִּיּוֹקְנֵיהּ בְּתַחֲוֹא חִיזוּ. וּבַחַי אַתְעַר לְתַחֲוֹא
 רוּחָא חִילָא אַחְרָא. דְּאֶקְרִי עֶסִירְטָ"א, וּמַהְכָּא נַפְקֵי,

לשון הקודש

סְקַטוּפָּ"ה, וְזַהוּ הַמְּמַנָּה עַל כָּל תַּקוּנֵי
 וְסִלְסוּלֵי שֶׁל בְּנֵי אָדָם.

לְפָנִים הַיִּכְלָא הַזֶּה עוֹמֵד מְמַנָּה אַחַר,
 שֶׁהַמְּמַנָּה הָאֲחֵר הַזֶּה מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם
 אַחַר כֵּךְ לְעוֹרְרָם, שְׁחַרְי הוּא מְתַקֵּן
 גּוֹפוֹ וּמְסִלְס בְּשַׁעְרוֹ, שִׁיטֵּל בְּיָדוֹ מְרָאָה
 אַחַת לְהַסְתַּכְּלָא בָּהּ, וּמַחְזִיקָה בְּיָדוֹ
 וּמְסַתַּכְּלָא בָּהּ, וְרוּאָה אֶת דְּמוּתוֹ בְּאוֹתוֹ
 מְרָאָה. וּבְזֶה מְעוֹרֵר אֶת אוֹתָהּ הַרוּחַ
 לְכַח אַחַר, שֶׁנֶּקְרָא עֶסִירְטָ"א, וּמִכָּאן

נְשִׁיקוֹת שְׁנוּשְׁקוֹת אוֹתָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 שֶׁהֵן מְתוֹקוֹת, וְאַחַר כֵּךְ מְרִירוֹת בְּשַׁעֲה
 הַזֶּה. וְעַל כֵּן, וְהַחְזִיקָה בּוֹ וּנְשָׁקָה לוֹ,
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

הַעֲזָה פָּנֶיהָ וַתֹּאמֶר לוֹ. מִשׁוּם שֶׁבַּהִיכַל
 הַזֶּה עוֹמְדִים כָּל הַקַּטִּיגוּרִים, וְכָל
 הַשְּׁלִיחִים הָרַעִים שֶׁנִּמְצְאִים אֲצֵל הָאָדָם
 וְגוֹרְמִים לוֹ שִׁיתְתַּקֵּן בְּתַקוּנָיו וַיִּסְלַס
 בְּשַׁעְרוֹ וַיִּתְרַחֵץ וַיִּתְתַּקֵּן כְּדֵי שִׁיסְתַּכְּלוּ
 בּוֹ. כָּאן עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת שֶׁנֶּקְרָאת

כָּל אֵינֹן דְּאַחֲזִיזוּ בְּדִיבִין לְבָנֵי נָשָׂא בְּחֶלְמֵייהוּ. וְכָל
אֵינֹן דְּאַחֲזִיזִין מַלְיָן וְלֹא מִתְקַיְמִי בְּהוּ, אֲלֵא
לְעַרְבָא לֹון. (דף רס"ז ע"ב).

וּלְבַתֵּר, כִּד אֵינֹן בְּנֵי נָשָׂא אֶתְמַשְׁכָּאן בְּהֵהוּא
חִיזוּ, דְּאַקְרִי מְרָאָה. כְּדִין כְּלָחוּ בְּגִסוּתָא
דְּרוּחָא דִּילְהוֹן, וְהֵאִי רוּחָא דְּאַקְרִי עֲסִירְטָ"א, אִיהוּ
אַתְעַר לְחַד רוּחָא מְמָנָא דְּאִיהוּ תְּחוּת יְדֵיהּ, וְעָאֵל
בְּנוֹקְבָא דְּלִתְתָא דְּכָל נוֹקְבִין, וְסְלִיק מִתְּמָן חַד
רוּחָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ מְמָנָא עִם הַהוּא רוּחָא דְּאַקְרִי
אַסְפְּרָא כְּדַקְאֲמַרְן. וְדָא אִיהוּ לִילִית אִימָא דְּשַׁדִּין.

וְכִד הַהוּא בַר נָשׁ אַתְעַר לְהֵאִי רוּחָא אַחְרָא
דְּאַקְרִי עֲסִירְטָ"א, כְּדִין אֶתְתְּכַר עֲמִיָּה
דְּהַהוּא בַר נָשׁ, וְאַתְקַשֵּׁר עֲמִיָּה תְּדִיר. וְכְדִין בְּכָל
רִישׁ יְרֵחָא וְיְרֵחָא, אַתְעַר הַהוּא רוּחָא, דְּחִיזוּ בִישָׂא

לשון הקודש

לְנוֹקְבָא שְׁלִמְטָה שֶׁל כָּל הַנוֹקְבִים, וּמַעֲלָה
מִשְׁם רוּחַ אַחַת אַחֲרַת שְׁמִמְנָה עִם
אוֹתָהּ רוּחַ שְׁנַקְרָאֵת אַסְפְּרָ"ה, כְּפִי
שְׂאֲמַרְנוּ. וְזוּהִי לִילִית, אִם הַשְּׂדִים.

וּבְשֵׁאוֹתוֹ אָדָם מְעוֹרֵר אֶת הַרוּחַ
הָאַחֲרַת שְׁנַקְרָאֵת עֲסִירְטָ"א, אֲזִי
מִתְחַבֵּרֵת עִם אוֹתוֹ אָדָם, וְנִקְשֵׁר עִמָּה
תְּמִיד. וְאִזּוּ בְּכָל רֹאשׁ הַדָּשׁ וְהַדָּשׁ
מִתְעוֹרֵרֵת אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁל מְרָאָה רַע

יוֹצֵאִים כָּל אוֹתָם שְׂמִרָאִים לְאַנְשִׁים
בְּנוֹבִים בְּחִלּוּמוֹתֵיהֶם, וְכָל אוֹתָם
שְׂמִרָאִים דְּבָרִים וְלֹא מִתְקַיְמִים בָּהֶם,
אֲלֵא לְבַלְבַּל אוֹתָם.

וְאַחַר כֵּן, בְּשֵׁאוֹתָם אֲנָשִׁים נִמְשָׁכִים
בְּאוֹתוֹ מְרָאָה שְׁנַקְרָא מְרָאָה, אִזּוּ כְּלָם
בְּגִסוּת הַרוּחַ שְׁלָחָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה
שְׁנַקְרָאֵת עֲסִירְטָ"א, הִיא מְעוֹרֵרֵת לְרוּחַ
אַחַת הַמְּמָנָה שֶׁהִיא תְּחוּת יְדֵיהּ, וְנִכְנָסֵת

בְּהִרְדָּה דְלִילִית, וְלִזְמַנֵּי דְאַתְּזִק מִנִּיּהוּ הֵהוּא בַר
נֶשׁ, וַיִּפּוֹל לְאַרְעָא, וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם, אִו יָמוּת. וְכָל
דָּא גָרִים, הֵהוּא חִיזוּ דְמִרְאָה, דְאִיהוּ מִסְתַּבֵּל בֵּיה.
דְהָא כְּמָה דְאַחֲזֵי גִסוּתָא דְרוּחָא בְּלַבִּיה, הָכִי נָמִי
אַסְגֵי רוּחָא בִישָׂא לְגַבִּיה. וְעַל דָּא כֻּלָּא קִיּוּמָא
בְּהֵהוּא אֲתַעְרוּ דְלִתְתָא.

זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלֵי. (משלי ז) תָּא חֲזִי, שְׁלָמִים לָא
אַתִּינָן עַל חוּבָה, וְלֹא עַל חֲטָאת, אֲלֹא עַל
שְׁלוֹם. מָאִי שְׁלָמִים. אֲלֹא שְׁלָמִים מִתְרִין סְטְרִין.
דְלֹא אֲשַׁתְּכַח מִקְטְרָנָא עָלֵיה, לָא לְעִילָא, וְלֹא
לְתַתָּא. מָאֵן אִיהוּ מִקְטְרָנָא. אֲלֹא הֵהוּא סְטְרָא
דְשִׁמְאָלָא דִיעַר הָרַע, דִּישַׁתְּכַח בְּשִׁלְמָא דִימִינָא.
וְעַל דָּא, זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלֵי. (ד"א עֲלֵי בִינְקָא, הֵהוּא זְבַחֵי שְׁלָמִים
עֲלֵי אִיהוּ בְּגִין דְלֹא אֲשַׁתְּכַח מִקְטְרָנָא עַל עֲלָמָא).

לשון הקודש

שְׁלָמִים לֹא בָאִים עַל חוּב, וְלֹא עַל
חֲטָאת, אֲלֹא עַל שְׁלוֹם. מַה זֶה שְׁלָמִים?
אֲלֹא שְׁלָמִים מִשְׁנֵי עֲדָדִים, שְׁלֹא נִמְצָא
מִקְטְרָנָא עָלֵיו. לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה. מִי
הוּא הַמִּקְטְרָנָא? אֲלֹא אוֹתוֹ עַד הַשְׁמָאל
שֶׁל יַעַר הָרַע, שֶׁנִּמְצָא בְּשִׁלְוֹם שֶׁל הַיָּמִין.
וְעַל כֵּן, זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלֵי. (עֲלֵי דוּקָא, אוֹתָם
זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלֵי הֵם, כְּדִי שְׁלֹא יִמְצָא מִקְטְרָנָא עַל הָעוֹלָם).

עַם לִילִי"ת, וְלִפְעָמִים נִזְוֶק מִקָּדְשׁ אוֹתוֹ
אֲדָם וַיִּפֹּל לְאַרְצָא וְלֹא יוּכַל לְקוּם, אִו
שִׁימוּת. וְכָל זֶה גּוֹרֵם אוֹתוֹ מִרְאָה
הַמִּרְאָה שֶׁהוּא מִסְתַּבֵּל בֵּיה. שְׁכֵמוֹ
שֶׁמִּרְאָה גִּסוּת שֶׁל רוּחַ בְּלִבּוֹ, כִּד גַּם
מִרְבָּה רוּחַ רָעָה אֵלָיו. וְלָכֵן הַכֹּל עוֹמֵד
בְּאוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלִמְטָה.
זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלֵי (משלי ז). בֵּא וּרְאֵה,

דָּבָר אַחַר זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי. הָא אֲנָא בְּשִׁלּוּה
 לְגַבְדָּ, לְאַחֲזָא לָךְ שְׁלָם. וּבְגִין כֶּךָ, הַיּוֹם
 שְׁלַמְתִּי נְדָרִי, לְאַפְתָּא בְּנֵי עֲלָמָא תְּדוּר. עַל כֵּן
 יֵצְאֵתִי לְקִרְאָתְךָ וְגו', הִידְעָנָא דְאַנְתָּ חֶסֶר לְבָא,
 חֶסֶר טוֹבָה. לְשַׁחַר פְּנִידָ, לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדָּךְ בְּכָל
 בִּישׁוּן דְּעֲלָמָא. וַיֵּאוֹת לָךְ לְאַחֲנָא, וּלְמַטְעֵי בְּתַר
 תִּיאַוּבְתִּין דְּהָאֵי עֲלָמָא. וְדַחֵי לִי מִמְלָה לְמִלָּה,
 וּמִבִּישׁ לְבִישׁ. אַחֲדִרְנָא בְּאִינוּן טַפְשָׁאִין, וְשַׁחֲרִנָּא
 פְּנִידָ, וְאַמְצָאָךְ, כְּבַר אֲשַׁבְּחָנָא לָךְ לְאַתְדַּבְּקָא כֶּךָ.

לְכָה נְרוּה דוּדִים עַד הַבְּקָר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (איוב כ"ד) וְעֵין נוֹאֵף שָׁמְרָה נִשְׁפָּה. דְּהָא כְּדִין
 אִיהוּ זְמַנָּא לְשִׁלְטָאָה. לְכָה נְרוּה דוּדִים, נְהַדָּ
 כְּחֻדָּא, הָא אֲנָא עַמְדָּ, דְּהָא עַד כְּעַן אֶתְּ רַבִּיא אֲנִתָּ
 בְּחִילָךְ, אִי הַשְׁתָּא לָא תַתְּעַנְג גְּרַמְדָּ, אִימְתִּי, פִּד

לשון הקודש

לְרַעָה. וְחֻזְרַתִּי בֵּין הַטַּפְּשִׁים וְשַׁחֲרַתִּי
 פְּנִידָ, וְאַמְצָאָךְ, וּכְבַר מְעַאֲתִי אוֹתְךָ כְּדִי
 לְהַדְּבִק כֶּךָ.

לְכָה נְרוּה דוּדִים עַד הַבְּקָר. זֶהוּ שְׁפַתּוּב
 (איוב כ"ד) וְעֵין נוֹאֵף שָׁמְרָה נִשְׁפָּה. שְׁחַרֵי אִז
 הוּא הַזְּמַן לְשִׁלְטָא. לְכָה נְרוּה דוּדִים, נְלָךְ
 פְּאַחַד, הַרְיֵנִי עַמְדָּ. שְׁחַרֵי עַד עַכְשָׁו
 אַתָּה עֲלָם אַתָּה בְּכַחַד, אִם לָא תַתְּעַנְג
 אֶת עַצְמְךָ עַכְשָׁו, אִז מְתִי? כְּשַׁתְּהִיָּה

דָּבָר אַחַר זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי - הַרִי אֲנִי
 בְּשִׁלּוּה לְגַבְדָּ, לְהַרְאוֹת לָךְ שְׁלָם.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ, הַיּוֹם שְׁלַמְתִּי נְדָרִי, לְפַתּוֹת
 אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם תְּמִיד. עַל כֵּן יֵצְאֵתִי
 לְקִרְאָתְךָ וְגו' שִׁידְעָתִי שְׁאֲתָה חֶסֶר לְבָא,
 חֶסֶר טוֹבָה. לְשַׁחַר פְּנִידָ, לְהַתְחַבְּרָא עִמְךָ
 בְּכָל הָרְעוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. וְנִאֲהָ לָךְ לְהַגּוֹת
 וּלְמַעוֹת אַחַת הַתְּשׁוּקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה.
 וּמְדַרְדְּרַת אוֹתוֹ מְדַבֵּר לְדָבָר, וּמְרַעָה

תִּהְיֶה סִיב, הַשְׂתָּא הוּא זְמַנָּא. מָאי טַעְמָא. כִּי אִין
הָאִישׁ בְּבִיתוֹ, דָּא יֵצֵר טוֹב, דִּלָּא שְׂרִיָּא הָכָא בְּגוּוּדָא,
וְלֹא אִיהוּ זְמַנָּא, הֲלֵךְ בְּדֶרֶךְ מִרְחוֹק, דִּלָּא שְׂרִיָּא
בְּבֵר נֶשׁ, אֲלָא בְּדֶרֶךְ מִרְחוֹק, כִּד אִיהוּ מִתְלִיסֵר
שְׁנִין וְלִהְלָאָה. וְלֹא בְּכָל פֵּר נֶשׁ, וְאַנָּא קָאִים עִמָּךְ
מִיּוֹמָא דְאִתְיָלִידַת, הָדָא הוּא דְכִתְיִב, (בראשית ד) לַפְתַּח
חַטָּאת רֹבֵץ. וְהַשְׂתָּא דְאַנְתָּ רֹוֹק, הַשְׂתָּא זְמַנָּא
לָךְ לְאַתְעֵנָּא גְרַמָּךְ.

צְרוּר הַפְסֵף לָקַח בְּיָדוֹ, (משלי ז) לְסִלְקָא לְעִילָא,
וְלְאַתְעֵכְבָּא תַּמָּן (ס"א וְלְאַתְעֵנָּא). לְיוֹם הַפְסָא
יְבוּא בֵיתוֹ, אִימַת יְבֹא לְקַבְלִיָּה, לְיוֹם הַפְסָא דְאִיהוּ
יּוֹמָא דְדִינָא, לְאַשְׁגַּחַא בְּדִינָא, דְכִתְיִב (תהלים פא)
בַּפְסָה לְיוֹם חֲגֵנוּ. בְּזְמַנָּא דְאַצְטְרִיךְ פֵּר נֶשׁ
לְאַתְעֵנָּא בְּעֵלְמָא, וְלְאַתְהֵנִי בֵיה, אֲתֵרְחַקָּא מִנִּיה.
וּבְזְמַנָּא דְשְׂרִיָּא דִינָא בְּעֵלְמָא, כְּדִין אֲתִי לְגַפְיָה

לשון הקודש

עכשו הזמן לענג את עצמך.
צְרוּר הַפְסֵף לָקַח בְּיָדוֹ (משלי ז), לְעִלּוֹת
לְמַעְלָה וְלְהִתְעַכֵּב שָׁם (וְלְהִתְעַנֵּב). לְיוֹם
הַפְסָא יְבוּא בֵיתוֹ. מְתִי יְבֹא כְּנִגְדוֹ? לְיוֹם
הַפְסָא, שְׂהוּא יוֹם הַדִּין לְהַשְׁגִּית כְּדִין,
שְׂכַתוּב (תהלים פא) בַּפְסָה לְיוֹם חֲגֵנוּ. בְּזְמַן
שְׂצִרִיךְ אָדָם לְהִתְעַנֵּב בְּעוֹלָם וְלִהְנוֹת בּוֹ
- מִתְרַחַק מִמֶּנּוּ. וּבְזְמַן שְׂשׁוּרָה הַדִּין

זְכוּן! עֲכָשׁוּ זֶה הַזְמַן מַה הַטַּעַם? כִּי אִין
הָאִישׁ בְּבִיתוֹ. זֶה יֵצֵר הַטוֹב, שְׂלֹא שׁוּרָה
כָּאן בְּתוֹכָהּ, וְאִינוּ הַזְמַן. הֲלֵךְ בְּדֶרֶךְ
מִרְחוֹק - שְׂלֹא שְׂרוּי בְּאָדָם אֲלָא בְּדֶרֶךְ
מִרְחוֹק, כְּשִׂהוּא מִשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה שְׁנִים
וְמַעְלָה, וְלֹא בְּכָל אָדָם, וְאִנִּי עוֹמֵד עִמָּךְ
מִיּוֹם שְׂנוּלְדָתָךְ, זֶהוּ שְׂכַתוּב (בראשית ד)
לַפְתַּח חַטָּאת רֹבֵץ. וְעֲכָשׁוּ שְׂאִתָּה רֹוֹק,

לְמַעַבְד עַמִּיּוֹה דִּינָא, וְעַל דָּא הִטְתּוּ בְּרַב לְקַחְהּ
 וְגו'. עַד יִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ. וּפְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא,
 דִּידְעִין אַרְחִין קְדִישִׁין, לְמִתְדָּ בְּהוּ, וְלֹא יִסְטוּן
 לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, וּפְאִין אֵינּוֹן בְּעַלְמָא דִּין,
 וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.

הַיִּכָּלָא שְׂבִיעָאָה. הַדָּא הוּא הַיִּכָּלָא דְשִׁמְרֵי
 דְחִמְרָא, לְאַתְרוּנָאָה בֵּיהּ. כְּמַה דְאַתְּ
 אָמַר (בראשית ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. סְחִיטָא
 דְכָל אֵינּוֹן עֲנַבִּין, בְּלָהוּ עֲנַבִּין בִּישִׁין, חָכָא אִיהוּ
 סְחִיטָא דְלָהוֹן. וְדָא אִיהוּ (תהלים עה) יַיִן חָמַר. שְׁמֵרִים
 דְחִמְרָא דְלִית מָאן דְשָׁתִי מְנִיָּה, דְלֹא גָרִים מוֹתָא
 לְגַרְמִיָּה. מִיַּינָא דָּא, אֲטַעִימַת תְּוָה לְבַעְלָהּ, וְעַאֲלַת
 לִיָּה בְּהַיִּכָּלָא דָּא, דְתַנִּינָן, סְחִטָה עֲנַבִּין, וַיְהִיבַת
 לִיָּה, וְגַרְמִימַת מוֹתָא לִיָּה, וְלִכְל עַלְמָא אֲבַתְרִיָּה.

לשון הקודש

אותם הענבים, כלם ענבים רעים. פֵּאן
 היא הסחיטה שלהם, וְוָהוּ (תהלים עה) יַיִן
 חָמַר. שְׁמֵרִים שֶׁל יַיִן שָׁאִין מִי שְׁשׂוּתָהּ
 מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא גֹרֵם מוֹת לְעַצְמוֹ. מִן הַיַּיִן
 הַזֶּה הִטְעִימָה תְּוָה אֶת בַּעְלָהּ וְהַכְנִיסָה
 אוֹתוֹ לְהִיכַל הַזֶּה. שְׁשֻׁנִּינּוּ, סְחִטָה עֲנַבִּים
 וְנִתְנָה לוֹ, וְגַרְמָה מוֹת לוֹ וְלִכְל הָעוֹלָם
 אַחֲרָיו.

בעולם, אָזִי בָּא אֵלָיו לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ דִּין.
 ועל כך, הִטְתּוּ בְּרַב לְקַחְהּ וְגו'. עַד יִפְלַח
 חֵץ כְּבִדּוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שְׂוִידְעִים
 דְּרַכִּים קְדוּשִׁים לְלָבֵת בְּהֶם, וְלֹא יִסְטוּ
 יָמִין וּשְׂמָאל. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַיִּכָּל הַשְּׂבִיעִי. זֶהוּ הַיִּכָּל שֶׁל שְׁמֵרֵי
 הַיַּיִן לְרוּת בּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ט)
 וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. סְחִיטַת כָּל

בְּהִיכָלָא דָּא, קַיְיִמֵן כָּל אֵינוֹן נִשְׁמָתִין מִסְאַבִּין,
 וְנִחְתִּי לְכָל אֵינוֹן דִּי בְּסִטְרָא דָּא
 מִתְדַבְּקִי, וְהָהוּא רוּחָא דְנִחְתָּא לְכָל אֵינוֹן דִּי
 מִסְטְרָהּ, מִחְכָּא נִפְקִי. כְּגוֹנָא דְאֵינוֹן סְטוֹ
 אֲרַחֲיִהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וְאֲשֶׁתְּדָלוּ בְּזוּנְתָא, פְּאֲתָר
 דְּלֹא אֲצַטְרִיךְ, לְאֲתְרַחְקָא מֵאַרְחַ קְשׁוּט. כְּדִין, כְּמָה
 דְּאִיהוּ אֲתְדַבֵּק (דף רס"ח ע"א) בְּהָהוּא סְטְרָא דִּיעַר הָרַע
 בְּזוּנְתָא, הָכִי נָמִי נִפְיֵק מִהִיכָלָא דָּא רוּחָא מִסְאַבִּא,
 לְסְאַבִּא לִיה, וְלִבְרָא דְנִפְיֵק מִתַּמָּן.

וְהָהוּא בְּרָא אֲקָרִי מִמְזוּר, דְּאֲתִי מִסְטְרָא דְאֵל זָר.
 כְּמָה דְּאִיהוּ אֲשֶׁתִּכַּח בְּהָהוּא תִּיאֻנְכָתָא,
 וּבְהָהוּא זְנוּתָא בְּהָהוּא סְטְרָא דִּיעַר הָרַע, הָכִי נָמִי
 מְשִׁיךְ לְגַבִּיהַ דְּהָהוּא בְּרָא רוּחָא אֲתְרָא מִסְאַבִּא,
 דְּסְאַיֵב, וְכָלָא סְתָרִין עָלֶיהָ דְּאִיהוּ מִמְזוּר, וְהָכִי כָּל
 עוֹבְדֵי וְסִטְרוֹי בְּהָהוּא גְּוֹנָא מִפְּשׁ.

 לִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

מההיכל הזה הנה עומדות כל אותן הנשמות
 הטמאות שיוֹרדות לְכָל אותם שְׁנֵדִבְקִים
 כְּפִד הַזֶּה, וְאוֹתָהּ רוּחַ שְׁיוֹרְדֵת לְכָל
 אוֹתָם שְׁמַצְדָּה, מִכָּאן יוֹצֵאִים. כְּמוֹ שֶׁהֵם
 סְטוֹ דְרָבָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִשְׁתַּדְּלוּ בְּזוּנֹת
 בְּמִקוֹם שְׁלֹא צְרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִדְּרַךְ
 הָאֵמֶת. וְאִז, כְּמוֹ שֶׁהוּא נִדְבֵק בְּאוֹתוֹ צִד
 שֶׁל יֵצֵר הָרַע בְּזוּנֹת, כִּד גַּם יוֹצֵאת

וְאוֹתוֹ הַבֵּן נִקְרָא מִמְזוּר, שְׁבָא מִצִּד שֶׁל
 אֵל זָר. כְּמוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּאוֹתָהּ תִּיאֻנְה
 וּבְאוֹתָהּ זְנוּת בְּאוֹתוֹ צִד שֶׁל יֵצֵר הָרַע,
 כִּד גַּם מוֹשֵׁךְ לְאוֹתוֹ בֵּן רוּחַ טְמָאָה
 אֲחֵרֶת, שְׁמִטְמָאת, וְכָלֵם מְעִידִים עָלָיו
 שֶׁהוּא מִמְזוּר, וְכִד כָּל מַעֲשָׂיו וְצַדִּיקוֹ

גַּם יוֹצֵאת

מִהִיכָלָא דָּא נָפִיק חַד רוּחָא, דִּי מְמַנָּא עַל אֵינוֹן

רוּחִין דִּיאַקְרִי צְפוּנִי. וְסַמְנִידָּ, (משלי כז)

צְפִנְיָהּ צָפֵן רוּחַ. וְהֵאֵי אֵיהוּ מְמַנָּא עַל דָּא. וְהֵאֵי

הִיכָלָא שְׁבִיעָאָה, לְקַבֵּל הַחַוָּא שְׁמָא דִּיאַקְרִי (יחזקאל

לא) אַרְיָן תַּחְתִּית. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יואל ב) וְאֵת הַצְּפוּנִי

אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם.

הַכָּא אֵיהוּ נְקוּדָה חַדָּא, דִּקְוִימָא לְגוּ בְּגוּ, וּמַהְכָּא

נְפִיקוּ כָּל אֵינוֹן רוּחִין אַחְרָנִין דִּשְׁטָאן

בְּעֵלְמָא, וְשִׁלְטִין בְּהֵאֵי עֵלְמָא, בְּכָל אֵינוֹן מְלִין

וְעוֹבְדִין, דְּאֶתְמַסְרוּ בְּסִטְרָא דְשְׁמָאֲלָא. וּמַהְכָּא

נְפִיקוּ כָּל אֵינוֹן זִיקִין נְצִיצִין, דְּמִתְדַּעְבִּי לְאַלְתֵּר,

לְהֵטִי וּמִתְדַּעְבִּי. וּמֵאֲלִין נְפִיקוּן רוּחִין אַחְרָנִין,

דִּשְׁטִין בְּעֵלְמָא, וּמִשְׁתַּתְּפִי לְאֵינוֹן דִּנְפִיקוּ מִגּוֹ

תְּהוּמָא רַבָּא. וְאֵיהוּ הֵאֵי הִיכָלָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר

מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה. וְאֵינוֹן רוּחִין דִּלָּא (תהלים לו)

לשון הקודש

בְּאוֹתוֹ גִּוֵּן מִמֶּשֶׁה.

כָּאן הֵיא נְקֻדָּה אַחַת שְׁעוּמְדַת לְפָנֵי

וְלְפָנִים, וּמְכַאן יוֹצְאוֹת כָּל רוּחוֹת

אַחֲרוֹת שְׁמִשׁוּטְמוֹת בְּעוֹלָם וְשׁוּלְטוֹת

בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל אוֹתָם דְּכָרִים וּמַעֲשִׂים

שְׁנַמְסְרוּ לְצַד הַשְּׁמָאֵל. וּמְכַאן יוֹצְאִים

כָּל אוֹתָם זִיקִים וְנִיצוּצוֹת שְׁדוּעֵכִים מִיָּד,

לוֹהֲטִים וְדוּעֵכִים, וּמֵאֲלֵה יוֹצְאוֹת רוּחוֹת

אַחֲרוֹת שְׁשִׁטּוֹת בְּעוֹלָם וּמִשְׁתַּתְּפוֹת עִם

מִתְּהִיכָל הַזֶּה יוֹצְאוֹת רוּחַ אַחַת שְׁמִמְנָה

עַל אוֹתָן רוּחוֹת שְׁנַקְרָאוֹת צְפוּנִי.

וְסַמְנִידָּ - (משלי כז) צְפִנְיָהּ צָפֵן רוּחַ. וְזֵהוּ

הַמְּמַנָּה עַל זֵה. וְהִיכָל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

כְּנִגְדַּת אוֹתוֹ שֵׁם שְׁנַקְרָא (יחזקאל לא) אַרְיָן

תַּחְתִּית. וְעַל זֵה כְּתוּב, (יואל ב) וְאֵת

הַצְּפוּנִי אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם.

אֶת־מִסְרֹו לְמַגְלָם בְּעַלְמִין, וְאֶת־חֲזוֹן וְלֹא אֶת־חֲזוֹן
אֶת־חֲזוֹן כְּמָה דְאֶתְמַר.

וּלְבַתֵּר אֵינּוֹן רוּחִין דְּשִׁטִּין בְּעַלְמָא, וְאֵלִין קַיִימֵי
לְמַרְחֵשׁ נִסִּין לְבַנֵּי נִשְׂאָ. בְּגִין דְּאֵלִין לֹא
קַיִימִין בְּטַנוּפָא דְּמִסְאָבָא כָּל כֶּךָ פְּאַחֲרֵינִין. וְחַד
רוּחָא מְמַנָּא עַלְיֵיהוּ, וְאֶקְרִי נְסִירָא, דְּאֵיהוּ אֶתְנַסֵּר
מֵאֵינוֹן סְטָרִין דְּמִסְאָבוּ יִתִּיר, וְאֵלִין פְּרָחֵי בְּאֵוִירָא,
וְאֶבְאִישׁוּ לְסִטְרָא דְּלַחֲוֹן, בְּגִין לְמַעַבְדַּ נִסִּין לְאֵינוֹן
דִּי בְּסִטְרָא דְּקְדוּשָׁתָא.

וּמְרוּחָא דָּא דְּאֶתְנַסֵּר, דְּאֶקְרִי נְסִירָא, מֵינִיָּה נִפְקִי
כְּמָה סְטָרִין אַחֲרֵינִין, מִתְּפָרְשָׁן לְזַנְיָהוּ,
וּכְלָהוּ קַיִימָאן שְׁלִיחָאן בְּעַלְמָא, כָּל חַד כְּדָקָא חַזִּי
לֵיהּ, עַד דְּאֶתְמַנּוֹן לְתַתָּא מְלָכִין וְסַרְכִין. וְלִית לֹוֹן
קַיִימָא תְּדִיר, כְּאֵינוֹן אַחֲרֵינִין דְּלַעִילָא.

לשון הקודש

בְּטַנּוּפַת שֶׁל טְמֵאָה כָּל כֶּךָ כְּמוֹ הָאֲחֵרִים,
וְרוּחַ אַחַת מְמַנָּה עֲלֵיהוּ, וְנִקְרָאת
נְסִירָא, שֶׁהִתְנַסְּרָה מֵאוֹתָם צְדָדִים
שְׁטֵמָאִים יוֹתֵר, וְאֵלוּ פּוֹרְחִים בְּאֵוִיר
וּמְרַעִים לְצַד שְׁלָחָם, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נִסִּים
לְאוֹתָם שֶׁבְּצַד הַקְּדוּשָׁה.

וּמִחֲרוֹת הַזֶּה שֶׁנִּסְפְּרָה, שֶׁנִּקְרָאת
נְסִירָא, מְמַנָּה יוֹצֵאִים כְּמָה צְדָדִים

אוֹתָן שֶׁיֵּצְאוּ מִתּוֹךְ תְּהוֹם רַבָּה. וְהוּא זֶה
הַהִיכָל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים 19) מִשְׁפָּטֶיךָ
תְּהוֹם רַבָּה. וְאוֹתָן רוּחוֹת שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ
לְהַתְנַשֵּׁם בְּעוֹלָם, וְנִרְאוֹת וְאֵינָן נִרְאוֹת,
נִרְאוֹת כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר.

וְאַחַר כֶּךָ אוֹתָן רוּחוֹת שֶׁמְשׁוּמְטוֹת
בְּעוֹלָם, וְאֵלֶּה עוֹמְדוֹת לְהַרְחִישׁ נִסִּים
לְבַנֵּי אָדָם, מְשׁוּם שֶׁאֵלֶּה לֹא עוֹמְדִים

בְּהִיכָלָא דָּא אֶתְדַבְּקוּתָא דְסֵטֶר מְסֻאֲבָא, וְכָל
 תִּיאוּבְתִין מְסֻאֲבִין, וּמְסֻאֲבֵי לְעֵלְמָא.
 הַאי אִיהוּ זְמִין לְאַפְקָא בְּכָל רִגְעָא וְשַׁעְתָּא אִשָּׂא,
 וְלִית מָאן דְקָאִים קָמִיהּ. מִהָכָא נָפִיק אִשָּׂא דְרוּחָא
 תְּקוּפָא לְתַתָּא, לְאַתְדַּנָּא בֵּיהּ חֵינְבֵי עֵלְמָא. וּמִהָכָא
 נִפְקָא רוּחָא מְלַהֲטָא, דְאִיהוּ אִשָּׂא וְתַלְגָּא, דְאֶקְרִי
 עֵלְמוֹן. כְּמַה דְאֵת אָמַר (תהלים סח) תִּשְׁלַג בְּעֵלְמוֹן.

בְּהִיכָלָא דָּא, קִיִּמָּאן אַרְבַּעָה פְּתַחִין, דְמִתְפָּרְשֵׁן
 לְאַרְבַּע סְטֵרִין לְבַר. וְאֵלִין אַחְדִּין וְלֹא
 אַחְדִּין בְּסֵטֶרָא דְקְדוּשָׁה. לָא אֶתְאַחַד, אֵלֹא
 דְאֶתְחַזִּי בְּאֵינוֹן פְּתַחִין נְהוּרָא דְנְהוּר, וְאִיהוּ אֶתְר
 דְמִתְתַקֵּן בְּכָל פְּתַחָא וּפְתַחָא, לְאֵינוֹן חֲסִידֵי דְשָׂאֵר
 עַמִּין, אֵינוֹן דְלֹא אַבְרָאִישׁוּ לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁתַּדְלוּ

לשון הקודש

חֲזָקָה לְמַטָּה לְדוֹן כְּה אֶת רִשְׁעֵי הָעוֹלָם,
 וּמִכָּאן יוֹצֵאת רוּחַ לֹוהֲטָת שְׁהִיא אִש
 וְשִׁלְג, שְׁנִקְרָאת עֵלְמוֹן, כְּמוֹ שְׁנִקְרָאֵר
 (תהלים סח) תִּשְׁלַג בְּעֵלְמוֹן.

בְּהִיכָל הַזֶּה קִיִּמִּים אַרְבַּעָה פְּתַחִים
 שְׁנַפְרָדִים לְאַרְבַּעָה עֲדָרִים לְחוּץ, וְאֵלוֹ
 אוֹחֲזִים וְלֹא אוֹחֲזִים בְּצַד הַקִּדְשָׁה. לֹא
 נֶאֱחָז, אֵלֹא שְׁנִרְאָה בְּאוֹתָם הַפְּתַחִים
 אֹר שְׁמַאִיר, וְהוּא מְקוּם שְׁמִתְקֵן בְּכָל
 פְּתַח וּפְתַח לְאוֹתָם חֲסִידֵי שְׂאֵר הָעַמִּים,

אַחֵרִים נִפְרָדִים לְמִינֵיהֶם, וְכֻלָּם עוֹמְדִים
 שְׁלִיחִים בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, עַד
 שְׁהִתְמַנּוּ לְמַטָּה מְלָכִים וְשָׂרִים, וְאִין
 לָהֶם קִיּוֹם תְּמִידִי כְּאוֹתָם הָאַחֵרִים
 שְׁלַמְעֵלָה.

בְּהִיכָל הַזֶּה הַדְּבָקוֹת שֶׁל עַד הַטְּמֵאָה
 וְכָל אוֹתָן הַתְּשׁוּקוֹת הַטְּמֵאוֹת,
 וּמִטְּמֵאוֹת אֶת הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁעֵתִיד
 לְהוֹצִיא אִשׁ בְּכָל רִגְעָא וְשַׁעָה, וְאִין מִי
 שְׁעוֹמֵד לְפָנָיו. מִכָּאן יוֹצֵאת אִשׁ שֶׁל רוּחַ